

[Miljøministeren]

de boliger, der ville kunne blive støjramt, og at man her afsatte et beløb på over 100 mill. kr. dertil, var dette også udtryk for, at man havde foretaget en vurdering af de gener, der kunne opstå ved en udvidet lufthavn.

Når det samtidig i samme lovforslag er angivet, at der skal benyttes ca. 50 mill. kr. på direkte støjdæmpende foranstaltninger i forbindelse med udbygningen, når man jo op på i alt 150 mill. kr., som man ved første behandling af dette lovforslag mener at det er rimeligt og rigtigt at investere.

Og når ministeren for offentlige arbejder i overensstemmelse med mig foreslår, at der indsættes en tekst i betænkningen, der siger, at man skal søge gennemføre passende foranstaltninger, der kan reducere forøgelserne i støjbelastningen omkring lufthavnen, og at dette vil ske i samarbejde med luftfartsmyndighederne og miljømyndighederne, ser jeg heri en vigtig understregning af, at arbejdet mellem miljøstyrelsen og luftfartsmyndighederne skal fortsætte.

Direkte til hr. Grove, der sagde, at miljøstyrelsens udgift på 180.000 kr. er smidt ud af vinduet eller bortkastet, vil jeg sige: dette er ikke rigtigt. Når miljøstyrelsen har kontakten to rådgivende selskaber, et højt kvalificeret dansk selskab, lydteknisk selskab, og et amerikansk selskab, er det, fordi man ikke på disse to områder besad den fornødne viden og derfor ønskede, at der kunne tilvejebringes et grundlag for en nærmere vurdering af konsekvenserne af lufthavnens udvidelse. Dette grundlag, kan man sige, er mere eller mindre fulgt, og man kan også sige, at dets detaljer er mere eller mindre accepteret af luftfartsselskaberne, men man kan ikke sige, at det er noget, der er spildt.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at jeg står uforstående over for bemærkningerne om, at man skulle lede efter spørgsmål om luftforureningsoplysninger. Det er netop i miljøstyrelsens rapport beskrevet, hvad man ville gøre på det luftforureningsmæssige område, og det er sagt, at det er tvivlsomt, om de normer, man anvender, ikke er overskredet i den nuværende lufthavn. Der er ikke et videnskabeligt velunderbygget belæg herfor, men der er formodninger om, at det er sket. Det fremgår også meget klart af et svar, som miljøministeriet via ministeriet for offentlige arbejder har tilstillet udvalget.

Endelig skal jeg sige til hr. Thorndahl, at jeg kan på mange måder godt forstå hr. Thorndahls betragtninger over, om det nu er således, at miljøloven er sat ud af kraft. Jeg vil gerne sige, at det er den ikke. Miljøbeskyttelsesloven fungerer og er stadig væsentlig gældende ved udbygning af de enkelte anlæg i lufthavnen, men det gælder – det vil jeg sige direkte til hr. Thorndahl – naturligvis med respekt af nærværende lovforslag. Det vil sige, at det, dette lovforslag, der vedtages af et flertal af folketinget, siger, er selvfølgelig af en sådan kvalitet og betydning i miljømæssig henseende, at man ikke kan anke det; ankefunktionen er altså ude af kraft, når det drejer sig om en lov. Meningen er jo netop, at man skal kunne anke myndighedernes afgørelser til et såkaldt uvildigt nævn. Men at anke en afgørelse, en lov, fra folketinget ville i denne forbindelse ikke kunne lade sig gøre.

Endelig blev der stillet en lang række spørgsmål direkte til mig af hr. Kurt Hansen, der ligesom hr. Thorndahl og andre mente, at jeg havde sagt, at der til miljømæssige foranstaltninger ville blive anvendt 3 pct. af anlægssummen. Det er af den totale anlægssum over 20 år, og heraf vil man inden for det første år anvende de ca. 100 mill. kr.; det vil ikke være en øvre grænse, som hr. Thorndahl og hr. Kurt Hansen formodede. Dette er en vurdering af de muligheder, som man mener skal gennemføres på det miljøbeskyttelsesmæssige område på den nuværende lufthavnens udvidelser, og disse grænser kan udmærket i en anden sammenhæng blive større, og de kan udmærket blive mindre. Vi kan sige, at generelt ligger de vel på ca. 2 pct.

Hr. Kurt Hansens direkte spørgsmål, om det er lufthavnen, der er den mest støjende virksomhed her i landet, kan jeg ikke svare på. Jeg mener nok, at skydebaner og andre lufthavne måske med de samme maskiner må afgive den samme støj.

Og endelig spurgte hr. Kurt Hansen, om § 1, stk. 3, dannede præcedens. Der er ikke tale om, at det kan danne præcedens. Det er en lov og en lovformulering. Om man kan lide denne formulering eller ej, er i denne forbindelse underordnet, men det er måske den, der har været med til at hindre, at VS i sin tid kunne være med til loven, det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg skal administrere loven, således som den lyder, og jeg kan